

fremmest er vi glade for, at fattigdomsorientering er fastholdt som det helt afgørende kriterium, og vi ser frem til den videre proces. Det er ikke alle enkeltelementer, vi er helt enige i, men dog de grundlæggende, vil jeg godt fremhæve. Til gengæld er vi kede af, at det ikke lykkedes os i forbindelse med finanslovforhandlingerne at få vedtaget et ændringsforslag vedrørende selve udnyttelsen af ulandspengene, så der blev lagt et loft over, hvorledes regeringen kan flytte rundt på de forskellige konti, specielt i forbindelse med de store opgaver på det humanitære område. Det har jo betydet, at bistanden til Afrika, især til de fattigste lande, er blevet udhulet, fordi midlerne blev flyttet over til den bistandspulje, der skulle gives til bl.a. Kosovo.

Sanktionerne over for Østrig har været et centralt tema i debatten i dag, og det bør det sådan set også være. Jeg vil godt understrege, at selv om det formelt set ikke er en EU-beslutning, der har ført til sanktionerne mod Østrig – det er 14 enkeltlande, der har truffet beslutning herom – er de i hvert fald reelt en belastning af EU-samarbejdet som sådan, og det har fået konsekvenser for samarbejdet.

Vi tager naturligvis fra Kristeligt Folkepartis side afstand fra Jörg Haider og hans udtalelser, og vi kan da også godt være bekymrede over Frihedspartiets deltagelse i regeringen. Men Østrig og dets regering må bedømmes på sine gerninger, og der er overhovedet ingen argumenter, der understøtter den danske og de øvrige 13 EU-landes sanktionspolitik, og derfor er vi i dag sammen med Det Konservative Folkeparti medforslagsstillere på et forslag til vedtagelse, som opfordrer regeringen til at ophæve sanktionerne, uafhængigt af hvad de andre 13 EU-lande måtte gøre. Vi opfordrer regeringen til at gøre det uafhængigt af de andre, netop fordi der ikke er tale om en fælles EU-beslutning, og fordi Danmark selv har truffet beslutning om at ville deltage, for så kan vi også selv træffe beslutning om at ophæve disse sanktioner, og vi mener, at regeringen bør gøre det nu.

At fremme udviklingen for de allerfattigste i denne verden er, som jeg var inde på, også at føre aktiv sikkerhedspolitik, at mindske risikoen for krige og konflikter i denne verden og at operere med et sikkerhedsbegreb, som relaterer sig til andet end krudt og kugler. Men nu fyger kuglerne desværre en gang imellem rundtomkring i verden, heldigvis ikke i vort eget land, men de har bl.a. gjort det i Mellemøsten og gør

det stadig væk. Israel har trukket sig ud af Sydlibanon, og der er nu behov for indsættelse af en FN-styrke.

Regeringer, der er parat til at lade Danmark deltage i sådanne aktioner, støtter vi fuldt ud fra Kristeligt Folkepartis side. Men jeg synes også, der er grund til i debatten her i dag at nævne, at vi allerede i dag har mange udsendte soldater, og vi har også megen udrustning ude. Både mandskab og udrustning bliver slidt af de mange opgaver, som Danmark har påtaget sig, og jeg tror, vi er ved at være ved det punkt, hvor man må sige, at det er vanskeligt for det danske forsvaret at klare meget mere.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi har øjnene åbne for, om vi overhovedet kan tilpasse vore bidrag til de forskellige styrker rundtomkring i verden. Det vil gavne forsvaret som sådan, og det vil også betyde, at vi hindrer den nedslidning, som er på vej. Men det er selvfølgelig betinget af, at situationen er til det set i forhold til SFOR-styrken og i forhold til KFOR, og når Danmark på et tidspunkt selv udsendt en styrke til Sydlibanon, skal man selvfølgelig der på et tidspunkt kunne trække sig ud igen.

Statsministeren brugte i sin tale megen energi på vismandsrapporten. Sjældent har man vel set en regering og en statsminister gå sådan i rette med de økonomiske vismænd, men jeg synes, det er befriende, at vismændene har påpeget, at en eventuel dansk tilslutning til ØMU'ens tredje fase nok så meget er en politisk som en økonomisk beslutning. Det er vigtigt, og det er også derfor, vi fra Kristeligt Folkepartis side siger, at man må se den beslutning i sammenhæng med, hvad der i øvrigt sker i EU, og hvilke udviklingstendenser vi kan øjne. Vel kan der være en pris at betale ved at stå uden for euroen, også økonomisk, men der kan altså også være en pris at betale ved at være med, og det er en uigenkaldelig beslutning, som kommissionsformand Prodi sagde så tydeligt. Reelt ved vi heller ikke, om ØMU'en bliver en succes.

Kristeligt Folkeparti har nu på sit landsmøde sidste weekend truffet beslutning om at anbefale vælgerne at holde fast i kronen. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der i partiet og især i folketingsgruppen stadig er delte meninger om netop euroen, men så meget desto mere føler vi, det er vigtigt, at synspunkterne for og imod bliver belyst så godt som muligt, og at vi kommer ud over en debat, som alene går på, om danske lønmodtagere nu mister så og så meget. Brødet på bordet bliver det jo næppe, når alt kommer